

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - FØRSTE JOHANNESBREV

484 Første Johannesbrev 1:1 - 2:2

Vort fællesskab er med Faderen og med hans Søn

Johannes slår udtrykkeligt fast, hvor troværdigt hans vidnesbyrd er om det evige livs ord, for han så det med egne øjne og hørte det med egne ører. Det er tydeligt, at han henviser til Jesus, der kom som et menneske; men hans fællesskab med ham er ikke baseret på, at han kendte ham dengang. Det er et åndeligt fællesskab med Faderen og med hans Søn, Jesus Kristus, et fællesskab vi må have del i. Det forudsætter, at vi vandrer i lyset, for det er altid lyst, hvor Gud er. Det betyder ikke, at vi er syndfrie, men at vi til stadighed kan få tilgivelse for alt, hvad lyset afslører, hvis vi tager afstand fra det og bekender det, så vi kan forblive i lyset.

HUSKEVERS: 1. Korintherbrev 1:9.

485 Første Johannesbrev 2:3-17

Deraf kan vi vide, at vi kender ham

Her har vi anvisninger for at prøve os selv og se, om vi kender Jesus. Holder vi hans bud? - ellers kender vi ham ikke. Lever vi, som han gjorde? - ellers er vi ikke i ham. Hader vi vor bror? - så er vi ikke i lyset, men i mørket. Elsker vi verden? - så elsker vi ikke Faderen. Nu viger vi nok tilbage for en alt for stærk forsikring om, at vort liv er så eksemplarisk, at det må være klart for enhver, at vi hører Jesus til! Det er heller ikke meningen. Men har vi ikke hjerte til at følge samme kurs som han, og bliver vi ikke bedrøvet, når vi træder ved siden af, og vor gamle, syndige natur gør sig gældende, er der virkelig fare på færde. Vore gerninger og tilknytningsforhold i hverdagen afslører os. Guds Ord oplyst af Guds Ånd må være vor ledestjerne dag for dag.

HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 7:21.

486 Første Johannesbrev 2:18-29

... - skal I også blive i ham, sådan som den har lært jer

Et af kendetegnene på endens tid er Antikrists komme. De "mange antikrister", Johannes omtaler, var falske lærere opstået i de kristnes rækker, og for ham var det en bekræftelse på, at endens tid var begyndt. De gav ikke Jesus Kristus hans centrale plads i Guds frelsesplan; de nægtede, at Jesus var Kristus, Guds Søn. Der er altid fare på færde, når en lære formindsker betydningen af Jesus Kristus og hans fuldkomne offer på korset. Men Helligånden, som bor i os, vil forhindre os i at blive ført vild. Hans opgave er at herliggøre Jesus Kristus, og hvor han råder, vil han give en indre overbevisning om, hvad der er sandhed, og hvad der er løgn.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 16:13-14.

487 Første Johannesbrev 3:1-12

Enhver, som bliver i ham, synder ikke

Johannes gør det meget klart, at hvis vi er Guds børn og ser frem til Jesu komme, kan det ikke andet end påvirke vort liv. Vi kan ikke leve i synd, hvis vi tilhører ham, der kom til verden for at bære synden og tilintetgøre Djævelens gerninger. Det nye liv, vi har fået fra Gud, vil vise sig i vore gerninger. Under dets herredømme kan vi ikke synde, men gøre retfærdigheden. Så længe vi bliver i Kristus, er vi ikke syndens trælle. At vi endnu ikke altid lever i denne frihed for synd, har Johannes klart sagt i 1:8. Men det er vor forret, som vi altid må stræbe efter ved tro. Gud er kærlighed, og det altomfavnende bud om næstekærlighed burde være naturligt for dem, der er født påny ved Guds Ånd. Her afsløres vi nemt i hverdagen.

HUSKEVERS: Romerbrevet 6:4.

488 Første Johannesbrev 3:13-24

Hvad vi end beder om, får vi af ham

Hvem er det, der får, hvad de end beder om? For det er væsentligt ikke at vække falske forhåbninger. Det er dem, der holder Guds bud, som tror på Jesu Kristi navn, og som elsker hinanden (22-23). Giver vi os i kast med disse ting for at "kvalificere" os til bøn-hørelse, opdager vi nok, at det er håbløst! Vi kan slet ikke gøre os fortjent til det. Er det ikke snarere et udtryk for, at når Guds kærlighed behersker os, og vi er ét med ham, falder vore ønsker sammen med hans vilje, og så har vi denne blanko check. Det var også forfærdeligt, om vi kunne bede om og få noget, der lå uden for hans vilje! - eller er det en farlig mulighed, hvis vi "plager" Gud for noget, vi har brændende lyst til uden at vil give afkald?

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 5:14-15.

489 Første Johannesbrev 4:1-6

Tro ikke enhver ånd, men prøv, om ånderne er af Gud

Johannes vender tilbage til advarsler imod falske profeter. Der var allerede mange i hans tid - de er ikke blevet færre siden! Antikrists ånd flourerer og gør sig stærkt gældende i verden, også i dag. Vi må ikke være naive, men må prøve ånderne. Prøvestenen, der er nævnt, er igen Jesu Kristi person. Gud elskede verden så højt, at han sendte sin enbårne Søn Jesus til jorden. Det er ikke Guds kærlighed i det abstrakte - den kan verden godt lide - men Guds kærlighed åbenbaret i Jesus Kristus, kommet i kød, dvs. som et menneske, der er det sande evangelium. Det støder verdens ånd og vil aldrig være populær i verden, for det hænger sammen med Jesu kors, der betyder Guds dom over synd, for Jesus døde for at frelse os derfra. **HUSKEVERS: Filipperbrevet 1:9.**

490 Første Johannes 4:7-21

Vi elsker, fordi han elskede os først

Kærligheden begynder med Gud og ikke med os. Det er ikke en egenskab, vi har i os selv eller kan oparbejde personligt. Guds kærlighed viste sig i handling, da han sendte sin enbårne Søn til verden for at sone vore synder, så vi kunne blive reddet fra fortabelse ved tro på ham. Resultatet burde være, at vi elsker, fordi han har givet os sin Ånd. Guds kærlighed er blevet drivkraften i vort liv. Ingen har nogen sinde set Gud, men han åbenbares, hvor hans kærlighed får lov til at råde. Lad os vogte os for alt, hvad der bedrøver kærlighedens ånd. Det kan vi ikke huse, når vi betragter hans kærlighed til os! Vi må simpelthen elske Gud, og hvis vi gør det, vil vi også elske vor næste, om vi kan lide dem eller ej!

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 15:12-13.

491 Første Johannes 5:1-12

Dette er kærligheden til Gud

Tror vi på Jesus Kristus som Guds Søn, viser det, at vi er født af Gud. Den tro er uløselig knyttet til kærlighed til Gud, og kærlighed til Gud er, at vi holder hans bud. Troen, kærligheden og lydigheden hører sammen, og de er til stede i den, der er født af Gud (1-5). Det er afgørende for evangeliet, at Jesus Kristus, der blev døbt med vand i Jordanfloden, også udgød sit blod på korset (6). Tror vi på ham, Guds Søn, vidner Sandhedens Ånd i vore hjerter, at vi har evigt liv i ham. Jesus sendte Sandhedens Ånd, Helligånden, til de troende Pinedag, da han var gået tilbage til Faderen, og nu er han med sine på jorden gennem sin iboende Ånd.

HUSKEVERS: 2. Johannesbrev 6.

492 Første Johannes 5:13-21

Vi ved, at vi er af Gud

Der er store muligheder gennem forbøn at hjælpe nogle til at blive født af Gud; lad os udnytte dem (14-16). Mon ikke en synd til døden skal sammenholdes med Jesu ord til de skriftkloge, der beskyldte ham for at være besat af Djævelen; hvis man kalder Guds Ånds virksomhed for Djævelens værk, fordi man ikke vil bøje sig under Gud, så er alt håb ude (Mark. 3:22,29-30). Således kan nogle åbenbart bringe sig uden for forbønnens rækkevidde - men de er undtagelser. Der er intet vaklende eller usikkert med frelsen. Vi ved, at vi er født af Gud, og at han er den sande Gud, som vi har lært at kende gennem Jesus Kristus. Hvad skal vi med denne verdens afguder!

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:16.